

Akademia Muzyczna
im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

KULTURA
DOSTĘPNA

KONCERT
AKADEMICKA ORKIESTRA BAROKOWA i Goście
w ramach Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowej „Ars Passionis”

Marek Pilch - przygotowanie i prowadzenie
Bartłomiej Barwinek – organy i prelekcja

Anna Wójcik, Monika Dzwonnik - sopran
Victoria Lerche-Kurpas, Magdalena Przemyk, Milena Szafrńska -
mezzosopran

Piotr Windak, Michał Noworyta - tenor
Michał Goławski, Marcin Konopacki, Maciej Kaczor - bas

Magdalena Pilch, Julia Obrębowska - flet traverso
Katarzyna Pilipiuk, Weronika Wolan - obój barokowy
Łukasz Krusz, Antonina Krzyżowska - skrzypce
Agnieszka Korpol - altówka
Agnieszka Oszańca - wiolonczela
Krzysztof Firlus, Justyna Młynarczyk - viola da gamba
Jianmeng Li - kontrabas
Jan Markowski, Eryk Zborowski - teoria
Szymon Jarzyna - pozytyw

środa, 22 maja 2024
godz. 19:00
Sala koncertowa

PROGRAM KONCERTU:

Jan Sebastian Bach

Oda żałobna *Lass Fürstin, lass noch einen Strahl* BWV 198

Preludium i fuga h-moll na organy BWV 544

Kantata *Nun danket alle Gott* BWV 79

Johann Sebastian Bach BWV 198
Laß, Fürstin, laß noch einen Strahl
(*Oda żałobna*)

1. CHÓR

Rzuć księżno, rzuć choć jeszcze raz
Promień tu z firmamentu Salem
I zobacz, jak ze łzami, żalem
Pomnik twój otaczamy wraz!

2. RECYTATYW (S)

Twa Saksonia, twa przerażona Miśnia
Przy twym królewskim grobowcu zamarła;
Oko moje łzy roni, a język woła:
Ból mój jest nie do opisanania!
August, królewicz, kraj cały w boleści,
Łka szlachta, mieszczenie w żalobie,
Jak mógłby lud żalu nie okazać tobie,
Gdy o twym odejściu dosięgły go wieści!

3. ARIA (S)

Zamilczcie! Zamilczcie, struny nadobne!
Nieszczęścia krain ton żaden nie zdoła
Wysławić, gdy im drogą matkę zabrała
Śmierć, jakże straszne te słowa żałobne!

4. RECYTATYW (A)

Głos dzwonów, którego potęga
Ma nasze dusze zatrwożone
Rozkołysanym spiżem budzić,
Do szpiku kości naszych sięga.
O, gdyby dzwonów dźwięk ten trwożny,
Którym codziennie rażone ucho,
Całej Europie mógł dać świadectwo,
Jak żal nasz straszny i bezbrzeżny!

5. ARIA (A)

Jak pogodnie ona odchodziła,
Jak dzielnie się jej duch mocował
I śmierci dzielnie czoło stawiał,
Nim ta jej piersi zwyciężyła.

6. RECYTATYW (T)

Jej życie pokazuje, jak można umierać
Pasując się ze śmiercią niewzruszenie;
Kunszt umierania ćwiczyć nieustannie,
By w obliczu śmierci nie zblednąć.
Jakiż wielki duch, ach, błogosławiona!
Potrafi ponad naturę się wznieść
I przed grobowcem i trumną nie zadrzeć,
Kiedy Stwórca go do siebie zawoła.

7. CHÓR

W tobie, wzorze niewiast znany,
W tobie, dostojna królowo,
W tobie, wiary opiekunko,
Duch ten wielki był nam dany.

Część druga. Po wygłoszeniu mowy żałobnej.

8. ARIA (T)

Szafirowy dom wieczności
Odciąga twoje spojrzenia
Od naszego poniżenia;
Blednie już wspomnienie ziemi.
Potężny blask, jak słońce setki,
Co dzień nasz w środek nocy zmieni
I nasze słońce czarnym sprawi,
Twą przemienioną głowę złoci.

9. RECYTATYW (B)

Lecz nie dziwota! Tyś tego warta,
Jesteś dla wszystkich królowych przykładem!
Musiałś zdobyć więc ten diadem,
Co teraz twą głowę opromienia.
Przed tronem Baranka teraz ty nosisz
Zamiast purpury doczesnej próżności,
Czystą jak perła szatę niewinności,
A zostawioną tu koroną gardzisz.
Wszędzie, gdzie Wisły brzegów piach,
Gdzie płynie Dniestr i Warta płynie,
Gdzie Łaba, Mulda falę niesie,
Sławi cię miasto i wieś we łzach.
Twe Torgau tonie w żalobie,
Twój Pretzsch struchlały, bez sił,
Gdyż radość oczu stracił,
Skoro utracił on ciebie.

10. CHÓR KOŃCOWY

Lecz nie umrzesz ty, królowo,
Wiemy, cośmy tobie dłużni.
Potomność cię nie zapomni
Aż po kres świata samego.
Poeci piszcie! Tak niechaj czytamy:
Była cnót wszelkich skarbnicą,
Poddanych chlubą, radością,
Królowych chwałą. Tak ją pamiętamy.

Tłumaczenie: Andrzej Teske, 2004

Johann Sebastian Bach BWV 192
Nun danket alle Gott (*Kantata*)

1. Dziękujmy Bogu wraz, sercem, usty, rękami,
bo wielkość Jego spraw objawia się nad nami.
On nas od pierwszych lat w opiece swojej miał
i niezliczonych łask, dowodów wiele dał.

2. Wieczyste Dobry Bóg niech wciąż nam błogosław
radosne serce nam i błogi pokój sprawi.
Niech On nas w łasce swej zachować raczy sam
i od niedoli nas wybawi tu i tam.

3. Niech będzie chwała, cześć i Ojcu, i Synowi,
i hołd równemu Im Świętemu też Duchowi!
Jedyny w Trójcy Bóg jak od początku trwa,
tak jest i będzie On - cześć wieczną niechaj ma!

Tłumaczenie ks. Paweł Sikora 1906, cyt. za: *Śpiewnik Ewangelicki*, 2002